

Ambassadrice og overordenlig Befuldmægtiget. De ser saa for-
bavset paa mig, men der er ingen Grund til at beundre min Skarp-
sindighed. Tyrstrup har efterhaanden selv afsløret sin Grævlinge-
natur. Og det ligner ham da ogsaa godt nok at overtale en Dame
til at gaa hans ubehagelige Ærinder.“

„Det har De ikke Lov til at sige, Enslev. Jeg veed, at Tyr-
strup to Gange har søgt Dem, men De har ikke villet modtage
ham.“

„Det er ganske rigtigt. Med en Fjende forhandler jeg ikke
paa Tomandsshaand men kun i Vidners Nærværelse og allerhelst
i hele Offenlighedens Paahør. Jeg deler ikke Tyrstrups Forkær-
lighed for de smaa *Tête-à-tête*'r og kælné Overtalelser i Sofa-
krogene. — Men altsaa: De er kommen her i Anledning af det
Brev, jeg har sendt Konsejlspræsidenten. Saa har han vel ogsaa
meddelt Dem Brevets Indhold?“

„Nej, det følte han sig ikke berettiget til.“

„Hvilken Finfølelse! Ja, Tyrstrup er den ædle, rettænkende
Mand ud til Fingerspidserne! Selve Bravhedens Apoteose! ...
Forresten veed jeg ikke, hvad den Hemmelighedsfuldhed skal til.
Imorgen kan dog alle og enhver læse mit Brev i „Femte Juni“.
Det meddeler iøvrigt blot, at jeg paa Grund af det mere og mindre
vel maskerede politiske Bagstræv, der nu har Magten i Partiet,
ønsker at frabede mig den Ære at være dets Formand.“

Fru Bertha nikkede hen for sig og sagde:

„Jeg havde nok tænkt mig, at det maatte være det.“

„Ja. Og samtidig har jeg meddelt, at jeg har besluttet mig til
at udtræde af Partiet.“

Det blev tilføjet let hen; men for Fru Bertha var det, som
om Himlen styrtede ned.

„Det har De ikke, Enslev! Det kan De ikke mene! Udtræde
... af det Parti, som De selv har været med til at skabe. Som man
nu i en Menneskealder har givet Deres Navn!“

Enslev svarede ikke. Og for at understrege, at han var util-
gængelig for Paavirkning i den Sag, lagde han sig tilbage i Sto-
len og sugede kraftigt paa Cigaren.

Der var længe stille.